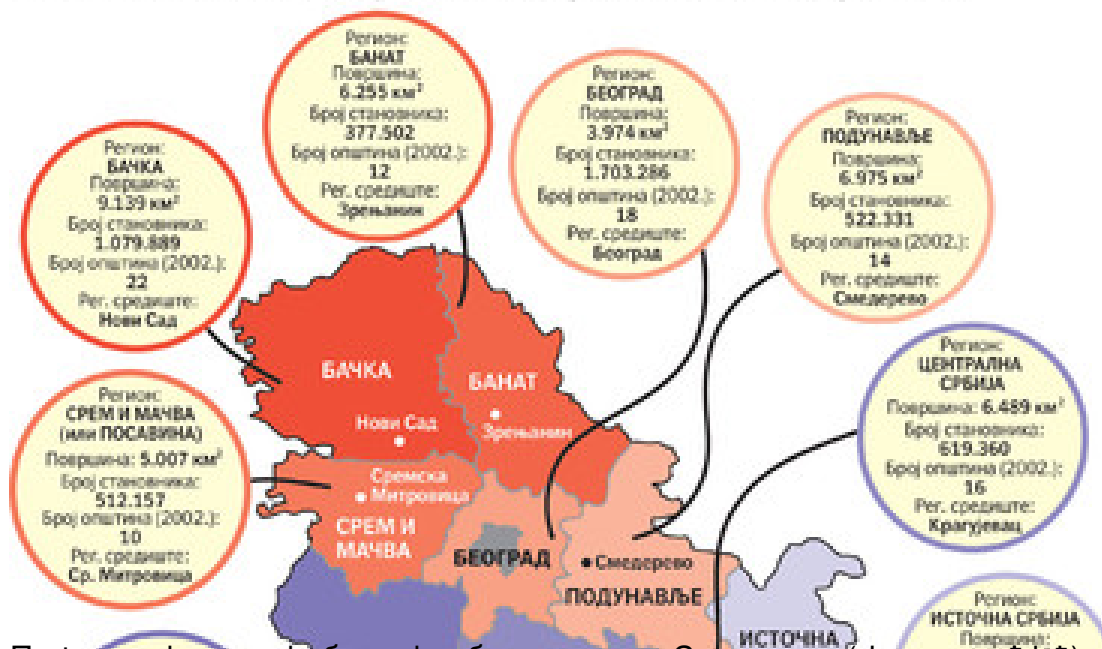

Регионализација је појам који, као својеврсну мантру, годинама уназад, понављају појединци и политичке организације, често не залазећи у право значење те речи. Читаоци који прате политичка кретања у нашој земљи имали су прилику да залагања за регионализацијом земље чују од мноштва политичких странака, у првом реду оних чије је седиште у Новом Саду (Лига социјалдемократа, реформисти, разни војвођански покрети и партије мањег значаја итд), а поред њих за децентрализацију Србије залагале су се и странке неких националних мањина, као што су бошњачке у Рашкој области (Санџаку) и албанске странке у Прешевској долини, мада не треба сметнути с ума ни постојање Лиге за Шумадију (опетан party), у оквиру некадашњег ДОС-а. (И Косово и Метохија је, пре проглашења независне албанске државе на том простору, такође, још у СФРЈ епохи, прошло кроз фазу децентрализације у односу на Београд уставима из 1963. и 1974. године.)

Драгуљ на овој круни свакако је странка Млађана Динкића, Уједињени региони Србије, чију смо промоцију (као партије састављене, поред носеће Г17 плус, и од неколико регионалних странака и покрета) имали прилике да видимо на протеклим изборима, а сада, *in vivo*, посматрамо и њено растакање на саставне делове. Узгред буди речено, испуњавајући на делу библијску клетву: „Ко се ножа лати, од ножа ће да мре“, ова странка управо доживљава оно што је наменила Србији.

Основна својства региона у регионалној држави

Регионализација – нови феудализам

Пише: Милан Миливојевић
недеља, 04 мај 2014 11:06

